

ရန်ကုန်မြို့၏ဆင်ဖြေဖုံးရပ်ကွက်တနေရာတွင်ဖြစ်သည်။အချိန်အားဖြင့် ညနေစောင်းဖြစ်သဖြင့် မောင်စပျိုးနေပေပြီ။ကားဂိုဒေါင်နှင့် တွဲလျက်ရှိသောပျဉ်ထောင်အိမ်တလုံးမှမီးများဖြတ်ကနဲပွင့်လာသည်။မီးဖွင့်လိုက်သူမှာအသက် ၃၅နှစ်ခန့်ရှိတောင်တောင်ထွားထွားအမျိုးသမီးတဦးဖြစ်လေသည်။သူမသည်ခါးအနည်းငယ်တုတ်သယောင်ယောင်ရှိသော်လည်းဖြူဝင်းသောအသားအရည်၊ဖွံ့ထွားကြီးမားသောရင်သားကြီးများ၊ ကားစွင့်၍နေသောတင်ပါးကြီးများကြောင့်မြင်ရသူတိုင်းငေးမောကြည်ရှုလောက်အောင်ပင်ဖြစ်နေလေသည်။

သူမ၏အမည်မှာဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ဖြစ်၍ကလေး ၂ ယောက်မိခင် ဖြစ်သည်။သူမ၏ယောက်ျားဖြစ်သူမှာနိုင်ငံခြား၌အလုပ်လုပ်နေသူတစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်။ကလေးများမှာငယ်လွန်း၍တစ်ကြောင်း၊ မိမိမရှိခိုက်တွင်သူ၏ဇနီးမှာလေး ၂ယောက်နှင့် တယောက်တည်းနေရမည်ကိုစိုးရိမ်၍လားမသိ၊ကိုစိုးအောင်တယောက်အိမ်၏တစ်ဖက်ခန်းကိုငှားရမ်း၍ထားခဲ့လေသည်။ထိုအိမ်ငှားမှာမနေ့တနေ့ကမှညားခါစဇနီးမောင်နှံဖြစ်သောဇော်ဇော်နှင့်မာလာအေးတို့ပင်ဖြစ်ကြသည်။ဇော်ဇော်မှာ ၂၇နှစ်ခန့်ရှိ၍မာလာအေးမှာ ၂၂နှစ်ခန့်ရှိသည်။ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်တွင် နံပါတ်အနီဖြင့်မောင်းနှင်သောအငှားလေးဘီးကားတစီးရှိရာ၊ ထိုကားကိုအိမ်အနီးအနားမှခင်မင်၍နေသောမောင်မျိုးဝင်းဆိုသူလူငယ်ကိုအငှားမောင်းခွင့်ပြုထားသည်။ညနေတိုင်းမောင်မျိုးဝင်းမှာကားနှင့်အံ့နာခငွေကိုလာရောက်ပေးအပ်ရသည်။ယခုလည်းမောင်မျိုးဝင်းသည်ကားမောင်းရသည်မှာတနေ့ကုန်ပင်ပန်းလှပြီဖြစ်သဖြင့် ကားသိမ်းရန်ပြန်လာခဲ့သည်။အိမ်သို့အရောက်တွင်ကားအားဂိုဒေါင်ထဲသို့တခါတည်းမောင်းဝင်လိုက်ပြီး၊ဂိုဒေါင်သော့ခတ်ကာအိမ်ပေါ်သို့တက်ခဲ့ပြီးလျှင်။

‘သား သားရေ သားသား’

မောင်မျိုးဝင်းကလှမ်းခေါ်လိုက်ရာမည်သည်အသံမျှမကြားရပဲရှိ၏။ခါတိုင်းနေ့များတွင်မောင်မျိုးဝင်း ပြန်လာပြီးဆိုသည်နှင့်သားငယ် ၂ယောက်မှပြေး၍ဖက်တတ်သည်မို့ယနေ့ပျောက်ချက်သားကောင်းနေသည်ကိုမောင်မျိုးဝင်းတယောက်စဉ်းစားမရဖြစ်နေလေသည်။အမှန်မှာဇော်ဇော်တို့လင်မယား ၂ ယောက်ရပ်ရှင်ကြည့်ရန် ခေါ်သွားခြင်းဖြစ်သည်။မောင်မျိုးမှာဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်တို့နှင့်ရင်းနှီးပြီးသားဖြစ်နေသည်အတွက်အိမ်ထဲသို့ဆက်၍ဝင်သွားလေသည်။

‘မမသွယ် မမသွယ်’

ပြန်ထူးသံမကြားရ၍မောင်မျိုးဝင်းတယောက်မီးခိုခန်းထဲသို့ဆက်၍ဝင်သွားလေသည်။မီးဖိုခန်းထဲမှာလည်းဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မရှိ၊ထို့ကြောင့်မီးဖိုခန်းနှင့်တဆက်တည်းဖြစ်နေသောရေချိုးခန်းဖက်သို့ ကြည့်လိုက်ရာမီးလင်းနေသည်ကိုတွေ့ရသဖြင့်အခန်းနားသို့အသာတိုးကပ်သွားပြီး၊အနည်းငယ်ဟ နေသောတံခါးမှကြည့်လိုက်ရာမောင်မျိုးဝင်းတယောက်အသက်ရှုရပ်သွားမတတ်ဖြစ်သွားလေတော့သည်။တကယ်တော့မြင်ရသည်မြင်ကွင်းကလည်းရင်ခုန်စရာမဟုတ်ပါလား။

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာတံခါးဝဖက်သို့ကျောပေးလျက်လွတ်လွတ်လပ်လပ်ရေချိုးနေသောကြောင့်ဖြစ်လေသည်။ကိုယ်ပေါ်၌အကာအကွယ်ဟူ၍မရှိ၊သူမသည်ရေခွက်ချ၍ဆပ်ပြာတုံးကိုကောက်ကိုင်လိုက်သည်။ထို့ကြောင့်ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ဖြူဖြူပွေးပွေးတောင်တောင်ထွားထွားကိုယ်လုံးကြီးနှင့်တင်ပါးကားကားကြီးမှာခပ်အိအိကလေးလှုပ်ရှားသွားလေသည်။သူ့ကိုသူဆပ်ပြာဖြင့်ကိုယ်အထက်ပိုင်းရင် သားတခုလုံးအားပွတ်လိုက်ပြီးသူမ၏ဆူဖြိုး၍ကြီးမားလှသောနို့အုံကြီးတခုလုံးအားလည်းသိမ်ခါနေ အောင်ပွတ်နယ်လိုက်ပြီးနောက်တုတ်ခိုင်လှသောပေါင်တန်ကြီးနှစ်ချောင်းအားဆပ်ပြာဖြင့်ပွတ်တိုက်လိုက်ပြန်သည်။

မောင်မျိုးဝင်းမှာမြင်တွေ့နေရသောမြင်ကွင်းကြောင့် တမေ့တမောငေးကြည့်နေရင်းမှစိတ်လှုပ်ရှားလာသည်ထိုးနောက်
ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်သည်သူ၏ပေါင်တန်ပွေးပွေးနှစ်ခုအားဖြလိုက်ပြီးအမွှေးများဖြင့်ဖုံးအုပ်နေသောစောက်ပုတ်ခုံးခုံးကြီး
အားဆပ်ပြာဖြင့်ဖွဖွလေးပွတ်နေသည်။

၎င်းနောက်သူ၏စောက်ပုတ်ကြီးအားပွတ်သပ်နေရာမှခြေတလုံးနှင့်ခြေဖျားများအား ကုန်း၍ပွတ်တိုက်လိုက်သောအခါ
နောက်မှကြည့်နေသောမျိုးဝင်းတယောက်အဖို့သူ၏စိတ်များတုန်တုန်ရင်ရင်ဖြစ်လာကာဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏
စောက်ပုတ်ကြီးမှာပေါင်ကြားမှပြူးကနဲထွက်လာတော့သည်။ကြီးမားသောဖင်ကြီးများကြားမှပြူးထွက်နေသော
စောက်ပုတ်ကြီးနှင့် ဆပ်ပြာမြှုပ်တို့တွယ်ကပ်နေသောနို့အုံကြီးနှစ်ခုကိုတချိန်တည်း တွေ့ရလေသည်။

ခြေဖျားများအားဆပ်ပြာဖြင့်ကုန်း၍ပွတ်တိုက်နေသောကြောင့်လည်းပင်ကြီးမှာလှုပ်ခါနေရကာမျိုးဝင်းတယောက်အသံ
တယားယားနှင့်ဖြစ်နေတော့သည်။နဂိုကမှဖြူဖြူပွေးပွေးကိုယ်လုံးကြီးအားကြည့်ရင်းမနည်းပင်စိတ်ဖြေနေခဲ့ရသော်
လည်းယခုလိုရှင်းရှင်းကြီးတွေ့နေရပြီးဆိုတော့ မျိုးဝင်းတယောက်သူ့စိတ်ကိုသူမနိုင်တော့ပေ။

ဤကဲ့သို့အခွင့်အရေးမျိုးရခဲ့လှပါဘိ။မျိုးဝင်းအံ့ကို တင်းတင်းကြိတ်၍အမြန်ဆုံးလှုပ်ရှားရန်ဟန်ပြင်လိုက်သည်။
ထိုအချိန်တွင်မျိုးဝင်းတယောက်စိတ် များကထကြွနေသည်။အလျောက်ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ခြေဖေါ့ကာလျှောက်သွားပြီး။

‘မမသွယ်ရေ မမသွယ် ရေချိုးနေတာလား’

ထိုအခါရေချိုးခန်းထဲမှပြတ်ကနဲမိပိတ်သွားပြီး၊

‘ဘယ်သူလဲ မောင်မျိုးလား’

‘ဟုတ်ကဲ့မမသွယ် ကျွန်တော်ကားသိမ်းလာပြီး’

‘အေးအေး ခဏစောင့်အုံးကွယ်’

မောင်မျိုးကမဆိုင်းမတွပင်ပြန်၍ ‘ကျွန်တော်မျက်နှာသစ်ချင်လို့’

မှောင်နေသောရေချိုးခန်းထဲမှဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏အသံမှာခေတ္တမျှတိတ်သွားပြီး၊

‘ရပါတယ် ဝင်ခဲ့လေ’

မောင်မျိုး၏မျက်နှာမှာနေဆယ်စင်းထွက်သကဲ့သို့ဝင်လက်သွားသည်။ယခုတော့မောင်မျိုးဝင်းကောင်းစွာနားလည်ပါပြီး၊
ထိုကြောင့်လည်းမောင်မျိုးသိပ်ပြီးထွေထွေထူးထူးမစဉ်းစားတော့ပဲ။တခါ တည်းအခန်းထဲဝင်ခါတံခါးအားကျောနှင့်မှီ၍
စိလိုက်လေသည်။ထို့နောက်ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ရှိနေရာကိုလျှောက်သွားကာလက်ဖြင့်စမ်းလိုက်ရာထင်သည်အတိုင်းပင်
ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏လက်မောင်းသားကြီးကိုစမ်းမိသည်နှင့်တပြိုင်နက်ဘာမပြောညာမပြောနှင့် လက်မောင်း နှစ်ဖက်
အားဆုပ်ကိုင်ကာရင်ခွင်ထဲသို့ဆတ်ကနဲဆွဲသွင်းလိုက်သည်။ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာလည်းအလိုက်သင့်ကလေးပါလာပြီးမှ၊

‘အို မောင်မျိုး ဘာလုပ် အင်အင်း ဟင်း’

မောင်မျိုးမှာသူမ၏စကားကိုဆုံးအောင်ပင်နားမထောင်တော့ဘဲ။ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏အိတွဲသောနှုတ်ခမ်းအစုံအားဖိ၍
စုပ်ယူလိုက်လေသည်။လက်များကလည်းသူမ၏ခါးနှစ်ဖက်အားယှက်၍ခပ်တင်းတင်းဖက်တွယ်လိုက်လေရာ၊
ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာလည်းမောင်မျိုး၏ပုခုံးကိုတင်းကျပ်စွာပြန်၍ဖက်ထားမိလေသည်။

မောင်မျိုးမှာဖက်ထားရင်းမှကားစွင့်နေသောဖင်ကြီးနှစ်လုံးအားပွတ်ပေးလိုက်ရာ။ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ ‘အင်း အင်း’
ညည်းညူသံတိုးတိုးလေးထွက်ပေါ်လာသည်။ရုတ်တရက်အတွေ့ ကိုတော့ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မရှောင်တိမ်းနိုင်တော့ပါ။
မောင်မျိုးကဖက်ထားရင်းမှလှမ်းလိုက်သည်။

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာမျက်တောင်များမှေးစင်းလျှက်ရှိပြီးမောင်မျိုး၏ကျောပြင်ကိုအားအတင်းပွတ်ပေးနေလိုက်သည်။
နောက်မှမောင်မျိုးကပြန်၍ခွာလိုက်ပြီး။

‘မမသွယ် ကျွန်တော်မျက်နှာသစ်အုံးမယ်နော်’

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ထံမှ ‘အင်း’ ဟူသောညည်းသံသဲသဲလေးသာကြားလိုက်ရသည်။မောင်မျိုးသည် နောက်သို့ဆုတ်လိုက်ပြီးအင်္ကျီကိုလျင်မြန်စွာချွတ်၍တန်းပေါ်တင်လိုက်သည်။လုံချည်ကိုပါချွတ်ချလိုက်ပြီး၊ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်အား တဖန်ပြန်၍ဆွဲဖက်လိုက်သည်။ထိုအခါမှာတော့သူတို့နှစ်ဦး၏ကိုယ်လုံးချင်းပွတ်တိုက်မိပြီဖြစ်ရကား၊ မောင်မျိုးသည် သူမ၏နှုတ်ခမ်းအားများအားညင်သာစွာစုပ်ယူလိုက်လေသည်။လက်တဖက်မှခါးကိုဖက်၍ကျန်လက်တဖက်မှ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ကြီးမားသောနို့အုံကြီးများအားဆုပ်နယ်နေရာမှနို့သီးထိပ်လေးနှစ်ခုအားလက်မနှင့်လက်ညှိုးဖြင့်ညှပ်၍ဖိပွတ်ပေးလိုက်ရာ၊ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်တကိုယ်လုံးတွန့်ကနဲဖြစ်သွားလေသည်။တအင်းအင်းညည်းညူသံကလေးများကလည်းသူမ၏ခံစားမှုကိုဖော်ပြနေပြန်သည်။ထို့နောက်မောင်မျိုးကဒူးကိုအနည်းငယ်ကွေးလျက်သူမ၏နို့ပွေးပွေးကြီးအားအသာအယာနမ်းလိုက်ပြီး၊နို့သီးထိပ်လေးအားလျှာဖြင့်ရက်ပေးလိုက်ရာသူမမှာတွန့်ကနဲဖြစ်သွားပြီး၊ မောင်မျိုးအားပို၍တင်းကြပ်စွာဖက်တွယ်ထားလေတော့သည်။မောင်မျိုးကနို့သီးများအားတခုပြီးတခုအဆက်မပြတ်စုပ်ပေးနေရာ။

‘မောင်မျိုးရယ် ဘယ်လိုလုပ်တာလဲကွယ် အို အင်း ဟင်း’

ထိုအချိန်တွင်ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်သည်သူ့ပေါင်လုံးကြီးနှစ်ခုကြားသို့ထိုးဝင်လာသောမောင်မျိုး၏လီးကြီးအား ဆတ်ကနဲဆုပ်ကိုင်ပြီးပွတ်ပေးလိုက်လေသည်။အမှန်တော့မောင်မျိုး၏လီးကြီးမှာအတော်ပင်ကြီးမားလှသည်။လီးကြီးမှာကြီးမား၍ဒစ်ထိပ်မှာနီရဲပြီးဖူးရောင်နေသည်အတွက်၊ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာလီးကြီးအားပွတ်သပ်ပေးနေရာမှ သူမ၏စောက်ပတ်ခုံးခုံးကြီးနှင့်ထိကပ်ပေးလိုက်လေသည်။ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာမနေနိုင်မထိုင်နိုင်လောက်အောင်ပင်ဆန္ဒရမက်များကပြင်းပြနေသည်မို့အသားများမှာလည်း တဆတ်ဆတ် တုန်ခါလျှက်ရှိပြီးအတင်းပင်တွယ်ဖက်ထားလေတော့သည်။

ထိုစဉ်မောင်မျိုးကဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်အားဖက်၍ထိုင်ချလိုက်သည်။ထို့နောက်ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်အားပက်လက်လှဲပေးပြီးပေါင်လုံးပွေးပွေးကြီးများအားမ၍ပေးလိုက်လေရာ၊ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာသူမ၏ပေါင်ကြီးများအားမသိမသာဖြဲပေးလိုက်ရင်းမှ၊

‘မောင်မျိုးရယ် မမသွယ်မနေတတ်တော့ဘူး’

မောင်မျိုးလည်းပေါင်လုံးကြီးများကြားဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး၊ဒူးထောက်လိုက်သည်။နောက်လက်နှစ်ဖက်နှင့်ကြီးမားသောနို့ကြီးနှစ်လုံးအားဆုပ်နယ်လိုက်သည်။ထို့နောက်အလွန်တောင်တင်း၍ထန်မတ်နေပြီးဖြစ်သောသူ၏လီးထိပ်မှဒစ်ကြီးဖြင့်ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ပြအာ၍နေသောစောက်ပတ်ကြီးအားမထိတထိလုပ်ပေးနေပြန်ရာ၊

‘မောင်မျိုးရယ် လုပ်ပါတော့ကွယ်၊မမသွယ်မနေနိုင်တော့ဘူး၊လိုးပါတော့’

ထိုအခါကျမှမောင်မျိုးလည်းသူ၏လီးကြီးအားကိုင်၍သူမ၏စောက်ပတ်အကွဲကြောင်းတလျှောက် ပွတ်၍ဆွဲပေးလိုက်ရာ၊ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားများမှာအရည်များဖြင့်စိုရွဲလျက်နေတော့သည်။ထိုအချိန်တွင်လူးလွန်၍နေသောဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာသူမ၏ပင်ကြီးအားကော့၍ပေးလိုက်ရာမောင်မျိုး၏ဒစ်ထိပ်ကြီးမှာဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏စောက်ပတ်ကြီးအတွင်းသို့စူးကနဲနစ်၍ဝင်သွားလေသည်။

‘မောင်မျိုးရယ် လိုးထည့်လိုက်ပါတော့ကွယ်’

မောင်မျိုးကောင်းစွာနားလည်ပါပြီး၊ထို့ကြောင့်လည်းဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ခါးကိုပွေ့ဖက်ရင်း၊

‘မမသွယ် ကျွန်တော်လိုးပေးတော့မယ်နော်’

‘အင်း ဟင်း ဟင်း’ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ အင်းသံတချက်သာကြားလိုက်ရသည်။

မောင်မျိုးလည်းသူ၏လီးတံကြီးအားဆောင်၍ထိုးသွင်းလိုက်သည်။

‘ပြွတ်’

‘အာ လား လား’

‘မမသွယ် နာသွားလားဟင်’

‘မောင်မျိုးရယ် တဆုံးဘဲကွယ်’

‘ပြွတ် ပြွတ် ပြွတ် ပြွတ်’

ထို့နောက်ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ခါးကိုဖက်၍သူ၏လီးကြီးတချောင်းလုံးဝင်သွားအောင်ဆောင် ဆောင်ပြီးထိုးသွင်းပေးလိုက်လေရာဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာနှုတ်ခမ်းများအားသွားဖြင့်ဖိကိုက်ရင်း တအင်းအင်းဖြစ်နေပါတော့သည်။ မောင်မျိုးမှာလီးကြီးကိုအဆုံးထိထိုးသွင်းလျှက်လက်နှစ်ဖက်မှာလဲနို့ကြီးနှစ်လုံးအားဆုပ်နယ်၍နယ်ပေးလိုက်လေရာ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ရောမောင်မျိုးပါထူးကဲသောအရသာကိုခံစားနေရသည်။ တချက်တချက်တွင်လည်းပြူး၍ထောင်ထွက်နေသောစောက်စိကြီးအားသူ၏ဒစ်ဖြင့်ပွတ်တိုက်ပေးပြီးအားရပါးရလိုးပေးနေရာ၊ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာအောက်မှနေ၍လူးလွန်လျက် နေလေတော့သည်။ သို့ဖြင့်အချက်သုံးလေးဆယ်ခန့်ဆောင်၍ပေးလိုက်သောအခါ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာမောင်မျိုးအားတင်းကြပ်စွာဖက်တွယ်လိုက်ပြီး။

‘အား မောင်မျိုးရယ် ခပ်ပြင်းပြင်းလေးလိုးလိုက်ပါကွယ်၊မမသွယ်ပြီးတော့မယ် အား လာ လား’

‘ခဏလေးနော်မမသွယ်၊ကျွန်တော်လဲပြီးတော့မယ်’ မောင်မျိုးကခပ်ပြင်းပြင်းလေးဆောင်ပေး လိုက်ရာ၊ ‘ပြွတ် ပြွတ်’

နောက်ဆုံးတွင်နှစ်ယောက်စလုံးတယောက်နှင့်တယောက်ခပ်တင်းတင်းဆုတ်ဖက်ထားကြရာမှ လီးကြီးအား တဖြည်းဖြည်းဆွဲထုတ်ယူပြီးပြန်ထိုးထည့်လိုက်ပြီးဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ကအောက်မှနေ၍ ဖင်ကြီးကိုကော့ပေးလိုက်ရာ၊ မောင်မျိုး၏လီးကြီးမှသုတ်ရည်များကနွေးကနဲပန်းထွက်ကြကာ၊တယောက်နှင့်တယောက်တင်းကြပ်စွာဖက်ထားကြလေတော့သည်။ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်သည်မောင်မျိုး၏ရင်ဘတ်အားလက်ချောင်းကလေးများဖြင့်ပွတ်သပ်ပေးရင်း။

‘မမသွယ်တော့ မောင်မျိုးကိုစွဲသွားပြီးကွယ်’

‘တကယ်ပဲလားမမသွယ်ရယ်၊မမသွယ်တော့မသိဘူး၊ကျွန်တော်တော့မမသွယ်ကိုသိပ်ပြီးချစ်တယ်’

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ကမောင်မျိုးအားချိုသာသောအပြုံးကလေးဖြင့်ဖမ်းစားလိုက်လေသည်။

‘ကဲမမသွယ် ကျွန်တော်တို့ရေချိုးကြရအောင်၊ပြီးတော့မှကျနော်မမသွယ်ကိုဝအောင်ချစ်ပြမယ်နော်’

‘အင်း’

ထို့နောက်နှစ်ယောက်သားရေချိုးလိုက်ကြပြီးခဏမျှကြာသောအခါဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏အိပ်ခန်းထဲသို့ရောက်လာကြလေသည်။ အခန်းထဲရောက်သောအခါဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ကလှမ်းပြောလိုက်သည်။

‘မောင်မျိုးရယ် ရှစ်နာရီထိုးပြီးပြီ၊တော်တော်ကြာဇော်ဇော်နဲ့မာလာတို့ပြန်လာကြတော့မယ်’

‘ရပါတယ်မမသွယ်ရယ် ရုပ်ရှင်ကဆယ်နာရီခွဲမှပြီးမှာပါစောပါသေးတယ်’

မောင်မျိုးအားဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ကစူးရှစွာစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ ဒီညတော့သူမအဖို့ကံကောင်းသည်ဟုထင်မိသည်။ မောင်မျိုးကဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်အားရုတ်တရက်လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး၊

‘မမသွယ်’

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ကဘာမှပြန်မပြော၊မောင်မျိုးကမျက်တောင်မခတ်စိုက်ကြည့်လိုက်သည်။ သူမ၏တကိုယ်လုံးအား မျက်နှာသုတ်ပုဝါအဝိုင်းလေးဖြင့်ပတ်ထားသောကြောင့်ပေါင်တံဖြူဖြူဖွေးဖွေးကြီးမှာအထင်းသာပေါ်နေလေသည်။

ဆူဖြိုးလှသောရွှေရင်အစုံမှာလည်းရှေ့သို့ မောက်ကြွနေသည်။ ထို့နောက်မောင်မျိုးသည်ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်အားဆွဲဖက်၍ မွေယာပေါ်သို့လှဲချကာအိပ်လိုက်ပြီး၊ မိုဖေါင်း နေသောပါးပြင်အားနမ်းရှုံ့လိုက်သည်။ ပြီးမှဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ နီတွဲတွဲနှုတ်ခမ်းပူးအားဆွဲ၍စုပုံလိုက်ပြီး၊ ခါးပုံပုံလေးအားလက်၂ဖက်ဖြင့် ဆုပ်ဖက်လိုက်လေသည်။ ထိုအခါတယောက်နှင့်တယောက်ဖက်တွယ်ထားကြရာမှပေါင်ခြင်းပွတ်၍ချိတ်လိမ်လိုက်လေရာ၊ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ ကိုယ်ပေါ်မှမျက်နှာ သုတ်ပုဝါအဝိုင်းလေးမှာကျွတ်ထွက်သွားလေသည်။ မောင်မျိုးလည်းသူ၏လုံချည်ကိုလျော့၍ချွတ်ချ လိုက်ပြီးဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏တကိုယ်လုံးကိုသိမ်းကြုံး၍ဖက်ရမ်းလိုက်ကာဖိကပ်ထားလေသည်။ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာနှုတ်ခမ်းအားတင်းကြပ်စွာစုတ်ယူခံထားရသည်။ အတွက်၊ ခံစားမှုအရသာမှာတဖန်ပြန်လည်ရောက်ရှိ လာပြန်လေသည်။ မောင်မျိုးကဖက်ထားသောလက်၂ဖက်ကိုလွှတ်၍လူချင်းခွာလိုက်ပြီး၊ ဆတ်ကနဲထ၍ထိုင်လိုက်သည်။ ထို့နောက်ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ပေါင်လုံးကြီးနှစ်ခုအားလက်ဖြင့် အသာမ၍ဖြုတ်လိုက်ပြီး၊ မိုဖေါင်းနေသောစောက်ပုတ်ကြီး အားအမှတ်မထင်ငုံ့နမ်းလိုက်လေသည်။

‘အား မောင်မျိုးရယ်ဘာလုပ်မလို့လဲကွယ်’

‘မမသွယ်ရယ် မောင်မျိုးလေ မမသွယ်ကိုအရသာရှိရှိလေးချစ်ချင်လို့ပါ’ ပြောပြောဆိုဆိုပင် ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏စောက်ပုတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးအားလျှာဖြင့် မထိတထိတို့ပေးလိုက်ရာ။

‘အို အားလား အင်း ဟင်း ဟင်း မောင်မျိုးရယ် မလုပ်ပါနဲ့ကွယ် မမသွယ်ရင်တွေတုန်နေတယ် တမျိုးကြီးဘဲ’

ပြောသာပြောရသည်ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်အဖို့ဒီလိုအရသာမျိုးကိုတစ်ခါမှမခံစားရဖူးပါ။ အခုတော့ရင်တွေတဒိတ်ဒိတ် ခုန်ရင်းအသဲတနွေးနွေးဖြစ်နေရသည်။ မောင်မျိုးကမထိတထိလုပ်နေရာမှပြုအာလာသောဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ စောက် ပုတ်ကြီးထဲမှထောင်ထွက်နေသောနီရဲရဲစောက်စောက်စိကြီးအားလျှာဖြင့် အသာအယာကလေးရပ်ပေးလိုက်ရာ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာထွန်ကနဲလူးလွန်သွားလေသည်။

သူမ၏တကိုယ်လုံးကော့ပုံလျက်တအင်းအင်းညှင်းညှူးသံများကအဆက်မပြတ်ထွက်ပေါ်နေလေသည်။

‘မောင်မျိုးရယ် တော်ပါတော့ကွယ် မမသွယ်မနေတတ်တော့ဘူး အင်း ဟင်း ဟင်း’

မောင်မျိုးကဘာမှမပြောဘဲဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏လက်ကိုဆွဲပြီးကာ၊ သူ၏ထောင်မတ်နေသောလီးကြီးအားဆုတ်ကိုင်ပေး လိုက်လေသည်။ ဒေါသအလွန်ထွက်၍နေပြီဖြစ်သောမောင်မျိုး၏လီးတံကြီးမှာအလွန်ပင်ကြီးမားလေရာ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာဆုတ်ကိုင်လိုက်ရသည်နှင့်

‘မောင်မျိုးရယ် မောင်မျိုးလီးကြီးကအကြီးကြီးဘဲကွယ်’ ပြောပြောဆိုဆိုထ၍ထိုင်လိုက်ပြီးလီးကြီးအားငုံ၍ နမ်း လိုက်လေသည်။ ထို့နောက်ဒစ်ထိပ်ရဲရဲကြီးအားသူမ၏နှုတ်ခမ်းဖြင့် တေ့၍ဖြုတ်ကနဲမြည်အောင်စုတ်ယူလိုက်လေသည်။ လီးကြီးအားသူမ၏ပါးစပ်အတွင်းသို့သွင်းလိုက်ထုတ်လိုက်လုပ်ပေးရာမှလျှာကလေးဖြင့် ဒစ်ထိပ်မှအကွဲကလေးအား တို့ပေးလိုက်ရာ

‘ကောင်းလိုက်တာ မမသွယ်ရာ’

‘မောင်မျိုးရယ် လီးကြီးကအကြီးကြီးဘဲကွယ် မမသွယ် မနေတတ်တော့ဘူး လုပ်ပေး ပါတော့ ကွယ် နော်’

မောင်မျိုးကရုတ်တရက်ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏လက်မောင်းကိုဆုတ်ကိုင်လိုက်ပြီးလှဲချလိုက်လေ သည်။ ၎င်းနောက်ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏အပေါ်မှနေ၍လက်ထောက်လိုက်ပြီးနို့အုံကြီးများတခုစီစုတ်ယူလိုက်၊ ကိုက်လိုက် ဖြင့်စုပ်ပေးနေရာဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ကော့၍နေလေသည်။ ထိုအခါဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏လက်များကလဲမောင်မျိုး၏လီးကြီး အားဆုပ်ကိုင်၍သူမ၏စောက်ပုတ်အဝသို့တေ့သွင်းပေးလိုက်ပြီး

‘မောင်မျိုးရယ် လိုးပါတော့ကွယ် မမသွယ်မနေနိုင်တော့ဘူး’

ထို့နောက်ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ကပေါင်ကြီးအားဖြင့်မာလိုက်ပြီးမောင်မျိုး၏ခါးပေါ်သို့ချိတ်၍တင်လိုက်ရာသူ၏လီးကြီးမှာ
ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏စောက်ရည်များဖြင့်စိုရွဲနေသောစောက်ပုတ်ကြီးအတွင်းသို့လျှောက်ကန် မြုပ်၍ဝင်သွားလေသည်။

‘ပြုတ် ငြုတ် ငြုတ်’

‘အား လား အင်း အာ’

မောင်မျိုးကလည်းအပေါ်မှနေ၍တချက်ခြင်းဆောင်ပေးလိုက်ရာဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာပင်ကြီးကိုပို၍ဖြူကားပေးလိုက်
တိုင်းမောင်မျိုး၏လီးကြီးမှာစောက်ခေါင်းအတွင်းသို့အဆုံးတိုင်ဝင်သွားလေတော့သည်။

‘အား အင်း အား အင်’

ဤသို့ဖြင့်အချက်နှစ်ဆယ်မျှမှန်မှန်ဖြင့်ပြည်ညင်းစွာလိုးပေးလိုက်ပြီးသူ့လီးကြီးအားဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏စောက်ပုတ်
အတွင်းမှဆွဲ၍ထုတ်လိုက်လေသည်။

‘အို အင် ဟင်း မောင်မျိုးရယ် ဘာလုပ်မလို့လဲကွယ်’

မောင်မျိုးကဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ခါးနှစ်ဖက်ကိုဆွဲယူ၍မပေးလိုက်ရာဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ကိုယ်ကလေးမှာအလိုက်
သင်ပင်လေးဘက်ထောက်လျက်သားဖြစ်သွားလေသည်။ထိုအခါဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ကပေါင်သားတစ်တစ်ကြီးများအား
ဖြင့်ခါးကိုအောက်သို့နှိမ်ပေးလိုက်ရာကြီးများဖြူဖွေးသောပင်ကြီးနှစ်လုံးကြားမှစောက်ပုတ်ကြီးမှာမီးရောင်ပြာပြာလေး
အောက်တွင်ပြူးကန်ပေါ်လာသည်။ထို့နောက်မောင်မျိုးကသူ၏တုတ်ခိုင်သောလီးကြီးအားဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏
စောက်ပုတ်အဝသို့တေ့၍ထိုးထည့် ပေးလိုက်ရာ။

‘အား ကျွတ် ကျွတ် အား နာတယ် မောင်မျိုး’

မောင်မျိုးကလီးကြီးအားအဆုံးအထိထိုးထည့်လိုက်ရာဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာပင်ကြီးကိုကော့ပေးလိုက်သဖြင့်ဒစ်ထိပ်
ကြီးမှာအထဲမှသားအိမ်ဝနှင့်သွားပြီးထောက်မိလေသည်။ယခုလိုလေးဘက်ထောက် လျက်လိုးရသည်မှာ ၂ဦးစလုံးအဖို့
ထူးကဲသောအရသာကိုခံစားရလေတော့သည်။ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်သည်ပင်ကြီးအားကော့ကော့ကာဖြင့်အောက်မှ
လှုပ်ပေးနေပြီးမောင်မျိုးကလည်းလက်နှစ်ဖက်ဖြင့်နို့ကြီးများကိုဆုပ်ကိုင်ကာအချက်ကျကျဖြင့်မှန်မှန်လေးလိုးပေးနေ
လေရာ၊

‘ကောင်းလိုက်တာမောင်မျိုးရယ်’

‘ငြုတ် ငြုတ် ငြုတ်’

ဤသို့အချက်လေးဆယ်ခန့်မျှကြာအောင်ဆောင်၍ပေးလိုက်သောအခါဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ စောက်ပုတ်အတွင်း
မှစောက်ရည်များပန်းထွက်သွားလေတော့သည်။မောင်မျိုးလည်းသူ၏လီးကြီးအားဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏စောက်ပုတ်
အတွင်းမှဆွဲထုတ်လိုက်ကာဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာပင်လက်လှဲချလိုက်လေသည်။ထို့နောက်မောင်မျိုးသည်ဒေါ်မြင့်မြင့်
သွယ်အပေါ်သို့ခွဲ၍တက်ထိုင်လိုက်ပြီးဖြူဖွေး၍ဖူးတင်းနေသောနို့ကြီးနှစ်လုံးကြားသို့သူ၏လီးကြီးအားထိုးထည့်လိုက်
လေသည်။ပြီးမှလက်နှစ်ဘက် ဖြင့်နို့ကြီးများအားပူး၍ဆုပ်ကိုင်ကာသူ၏လီးကြီးအား ထိုးထည့်လိုက်ပွတ်လိုက်လုပ်
လေရာ၊

‘မောင်မျိုးရယ် တတ်လှသည်လားကွယ် မမသွယ်တော့ဘယ်လိုဖြစ်မှန်းကိုမသိတော့ဘူး၊’

‘မမသွယ်ရယ် ကျနော်လေမမသွယ်ကိုအမျိုးစုံအောင်ချစ်ပြချင်လို့ပါ နော်’

‘လုပ် လုပ် မောင်မျိုးကြိုက်သလိုသာလိုးပါတော့ အား လား အင်း’

မကြာမှီမှာပင်မောင်မျိုး၏လီးထိပ်မှသုတ်ရည်များက

ပွေးကနဲပန်းထွက်သွားလေရာ၊ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏နို့ကြီးနှစ်လုံးနှင့်လည်ပင်းတခုလုံးပျစ်ချဲ့သောသုတ်ရည်များစိုရွဲ၍ သွားလေတော့သည်။

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်တယောက်ဆိုဖာပေါ်ဝယ်ထိုင်နေရင်း၊ညကအဖြစ်အပျက်များကိုပြန်လည်၍မြင်ယောင်နေလေသည်။ မောင်မျိုးနှင့်သူ့သူနှင့်မောင်မျိုးတို့အစွန်းကုန်ကြဲခဲ့ကြပုံများကမျက်စေ့ထဲကမထွက်နိုင်အောင်ဖြစ်နေရသည်။တကယ်တော့သူမ၏ခင်ပွန်းဖြစ်သူဦးစိုးအောင်နှင့်နေခဲ့ရသော်လည်းယခုကဲ့သို့သောအတွေ့မျိုးကိုတော့သူမမခံစားဘူးသည်မှာအမှန်ဖြစ်သည်။မောင်မျိုးကပဲကျင်ကျင်လည်လည်လုပ်တတ်ကိုင်တတ်၍ပဲလားတော့မသိ။

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်တယောက်သူ့ထက်ရနှစ်-ရနှစ်ခန့်ငယ်သောမောင်မျိုးကိုစွဲသွားသည်ကတော့အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်တွင်မိမိ၏ပုခုံးနှစ်ဖက်အားနောက်မှနေ၍ဆုပ်ကိုင်ခံလိုက်ရသဖြင့်ရုတ်တရက်ဆတ်ကနဲလည်ကြည့်လိုက်သောအခါ။

‘ဟင် မောင်မျိုးကားမမောင်းဘူးလား’

‘ကားပျက်လို့ဝေါ့ရှော့ပိုခဲရတယ်မမသွယ်’ ပြောရင်းမောင်မျိုးကဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်အားနောက်မှဖက်ထားလိုက်လေသည်။

‘အို မောင်မျိုးရယ် သူများတွေမြင်သွားဦးမယ်’

မောင်မျိုးကဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်အားဖက်၍ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏အိပ်ယာဆီသို့ခေါ်သွားလေသည်။

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ကမောင်မျိုးအားမည်သို့မျှမပြောငြင်းဆန်မှုလည်းမရှိဘဲငြိမ်သက်စွာပင်လိုက်သွားလေသည်။

မောင်မျိုးကအခန်းတံခါးကိုပိတ်လိုက်ပြီးဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ခါးမှအသားပွေးပွေးကြီးအားဆုပ်ကိုင်လိုက်လေသည်။

ထို့နောက်ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်အားဆွဲ၍သူ့ရင်ခွင်ဖြင့်ဖိကပ်လိုက်ရာဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ကြီးမားသောနို့အုံကြီးများကိုပွတ်တိုက်မိလေတော့သည်။

ဘယာစီယာသေးသေးကလေးထဲမှမောက်ကြွ၍ထွက်နေသောသူမ၏ရွှေရင်အစုံမှာအတိုင်းသားမြင်နေရလေသည်။

မောင်မျိုးသည်ဖက်ထားရင်းမှဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ဖင်ကြီးများအားပွတ်ပေးလိုက်ပြီး၊ပေါင်လုံးကြီးအားဆုပ်ကိုင်လိုက်လေသည်။ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်သည်နောက်သို့ရုတ်တရက်လှည့်၍မွေယာပေါ်သို့ထိုင်ချလိုက်ပြီး၊မောင်မျိုး၏ခါးကိုဆွဲ

ဖက်လိုက်ရာ၊မောင်မျိုး၏လုံချည်ထဲမှထောင်ထွက်နေသောလီးကြီးမှာဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏မျက်နှာနှင့်ထိသွားလေသည်။

ထို့နောက်ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏လက်များကမောင်မျိုး၏လုံချည်ကိုဆွဲချလိုက်သောအခါထောင်မတ်နေသောလီးနီနီရဲရဲကြီး၏ဒစ်ထိပ်အားသူမ၏လျှာကလေးဖြင့်တို့ထိလိုက်လေသည်။မောင်မျိုး၏ကြီးမားလှသောလီးကြီးအားလက်တဖက်ဖြင့်ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီးသူမ၏နှုတ်ခမ်းတွဲတွဲဖြင့်စုပ်လိုက်လေတော့သည်။မောင်မျိုး၏လီးကြီးမှာအတော်ပင်ကြီးမားနေ

လေ ရာ၊အားရပါးရစုပ်နေရင်မှာဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာလီးကြီးအားရွရွကလေးပွတ်နေပြန်လေသည်။

ထို့နောက်ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏အင်္ကျီအားမောင်မျိုးကချွတ်ပေးလိုက်ရာ၊ကိုယ်အထက်ပိုင်းမှာ ဘယာစီယာသေးသေးတခုသာရှိတော့၍ဆူဖြူးနေသောနို့ကြီးနှစ်လုံးမှာအသဲယားစရာကောင်းလှပါတော့သည်။ မောင်မျိုးလည်း

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ဘေးမှာဝင်ထိုင်လိုက်၍ထမီစလေးအားဖြေပေးလိုက်ပြီးလက်ဖြင့်လှိုသွင်းလိုက်ကာ၊

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ဗိုက်သားကြီးပေါ်သို့ပွတ်ပေးလိုက်လေရာ၊ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာငြိမ်သက်နေသည်အတွက်မောင်မျိုး၏လက်မှာတဖြည်းဖြည်းဆီးစပ်ဆီသို့ရောက်ရှိသွားကာစောက်မွှေးကလေးများအားဆွဲကိုင်ပေးလိုက်လေ

သည်။မို့ဖောင်းနေသောစောက်ဖုတ်ခုံးခုံးကြီးအားလက်ဝါးဖြင့်အုပ်ကိုင်လိုက်ရာ၊ စောက်ဖုတ်ကြီးတခုလုံး

အရည်များဖြင့်စိုရွဲနေလေတော့သည်ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်သည် ‘ဟင်း’ ကနဲသက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

သူမ၏ပေါင်လုံးကြီးနှစ်ချောင်းအားမသိမသာဖြုတ်ပေးလိုက်ရာ၊ မောင်မျိုး၏အုပ်ထားသောလက်မှာ
ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏စောက်ဖုတ်နှစ်ခမ်းသားများအားသွားထိလေတော့သည်။မောင်မျိုးလည်းစောက်ပတ်ကြီး
အတွင်းမှထောင်ထွက်နေသောစောက်ဖုတ်ကြီးအားလက်ညှိုးကလေးဖြင့်ဖိ၍ပွတ်နေလေသည်။

‘အား အင်း ဟင်း ဟင်း မောင်မျိုးရယ် မမသွယ်မနေနိုင်တော့ဘူးကွယ်၊တက်လိုးလိုက်ပါတော့ မောင်မျိုးရယ်’
မောင်မျိုးလည်းထိုင်နေရာမှကျွတ်ထွက်နေသောဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ထမိစအားချွတ်ပေးလိုက်လေသည်။
ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာပတ်လက်ကြီးဖြစ်နေပြီးပေါင်ကြီးနှစ်ချောင်းအားဖြုတ်ပေးထားကာတကိုယ်လုံးဘယာစီယာ
ပါးပါးလေးသာရှိနေသည်။အတွက်တုတ်ခိုင်သောအသားဆိုင်တစ်တစ်ကြီးနှင့်ကိုယ်လုံးဖြူဖြူကြီးမှာ
မြင်ရသူအဖို့ထန်ချင်စရာ၊ကန်ချင်စရာကောင်းနေလေသည်။ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်သည်ကိုယ်ကိုတခြမ်းစောင်း၍
လှဲအိပ်ပေးလိုက်ရာကြီးမားသောပင်ကြီးမှာ စွင့်ကားလာလျှက်ခူးတဖက်ကိုအပေါ်သို့ကွေးပေးလိုက်ရာ
ပင်လုံးကြီးနှစ်ခုကြားမှစောက်ဖုတ်ကြီးမှာပြူး၍ ထွက်လာလေသည်။

မောင်မျိုးလည်းနောက်မှဝင်ထိုင်လိုက်ကာသူ၏ဒစ်ထိပ်ပူးကြီးအားဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏စောက်ဖုတ်အဝသို့တေ့သွင်း
လိုက်လေသည်။ထို့နောက်ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ခြေသလုံးအစ်အစ်ကြီးအားဆုပ်ကိုင်လျက်ရှေ့သို့ဆောင်ထည့်လိုက်ရာ၊

‘အား ကျွတ် မောင်မျိုးရယ်ကောင်းလိုက်တာ’
မောင်မျိုးမှာလက်တဖက်ကဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ပေါင်အတွင်းသားအိအိကြီးကိုဆုပ်ကိုင်၍ကျန် လက်တဖက်မှာ
ခြေသလုံးကြီးတဖက်ကိုဆုပ်ကိုင်ရင်းရှေ့သို့တွန်းထားသောကြောင့်ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏စောက်ဖုတ်ကြီးမှာပွင့်အာ
လျက်နေသည်။ဖြတ်ကနဲမြည်အောင်မောင်မျိုးကသူ၏လီးကြီးအား စောက်ခေါင်းအတွင်းသို့ထိုးသွင်းလိုက်ရာ
ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာကော့၍သွားလေသည်။မောင်မျိုးကလီးကြီးအားအသားကုန်ထိုးထည့်လိုက်တိုင်းသူမ၏ပင်ကြီးကို
နောက်သို့ကော့ကော့ပေးလိုက်ရာလီးကြီးမှာအဆုံးတိုင်အောင်ဝင်သွားသည်။

‘မမသွယ် နာလားဟင်’
‘ကောင်းတယ် အားလား မောင်မျိုးရယ် မမသွယ်ခံနိုင်ပါတယ်၊ မင်းသာဝအောင်လိုးပါ’
ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာသူမ၏ပေါင်လုံးကြီးနှစ်ခုအားဖိကပ်ပေးထားသဖြင့်မောင်မျိုး၏လီးကြီးမှာပြတ်ကျပ်၍
နေလေသည်။

‘မောင်မျိုးရယ် ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေးဆောင်လိုက်စမ်းပါကွယ်’
ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာအားမလိုအားမရဖြစ်ကာပင်ကြီးကိုကော့၍ကော့၍ပေးနေပြန်ရာမောင်မျိုးကလည်းပို၍ခပ်ကြမ်း
ကြမ်းလေးဆောင်ပေးလိုက်ရာ၊

‘အား အမလေး အားလား အင်အင်း ဟင်းဟင်း’
ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာမောင်မျိုး၏လီးကြီးအရသာကိုအလွန်ပင်ကျေနပ်၍နေလေသည်။မောင်မျိုးကလည်း
ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ပေါင်ကြီးနှစ်ခုအားမသိမသာမ၍ဖြုတ်လိုက်ရင်းပို၍ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေးဆောင်ပေးလိုက်ရာသူ၏
လီးကြီးမှာ စောက်ဖုတ်အတွင်းအဆုံးသို့ရောက်သွားတိုင်းသားအိမ်ဝနှင့်ဒုတ်ကနဲ ဒုတ်ကနဲထိနေလေသည်။
ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာမျက်လုံးကလေးများပိတ်၍ကိုယ်လုံးကြီးမှာကားကားကြီးဖြစ်နေပြီး၊

တဟင်းဟင်း၊တအားအားနှင့် ဖြစ်နေလေသည်။
ထိုသို့အချက်လေးဆယ်ခန့်လုံးပေးလိုက်သောအခါဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာပေါင်ကြီးနှစ်လုံးကိုဖိ၍ညှပ်လိုက်လေရာ
မောင်မျိုး၏လီးကြီးထဲမှသုတ်ရည်များဒလဟောပန်းထွက်သွားလေတော့သည်။

‘အား မောင်မျိုးရယ် အရည်တွေပန်းထွက်ကုန်ပြီ’

‘မမသွယ် ကောင်းလားဟင်’

မောင်မျိုးကတိုးတိုးလေးမေးလိုက်ရာဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ကလည်းခေါင်းကိုအသာညိမ်ပြလိုက်လေသည်။ထို့နောက်
ခဏမှိန်းနေလိုက်ရာဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏စောက်ပုတ်ကြီးအတွင်းမှလီးကြီးအားဆွဲ ချွတ်လိုက်ပြီး၊မွေ့ယာပေါ်သို့
မောင်မျိုးတယောက်လှဲချလိုက်လေသည်။

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်တယောက်နံနက်ရှစ်နာရီခန့်တွင်အိပ်ယာမှမိုးလာပြီး၊သူမ၏သူငယ်ချင်းမိခိုင်အိမ်မှအလှူသို့
သွားငယ်နှစ်ယောက်နှင့်အတူထွက်လာခဲ့သည်။ထိုအိမ်တွင်စားကြသောက်ကြနှင့်စကားလက်ဆုံကျလျက်၊ထွေရာ
လေးပါးနေခဲ့ကြရာညနေစောင်းကျမှမိခိုင်အားနှုတ်ဆက်၍ပြန်လာခဲ့ကြသည်။အိမ်သို့ရောက်သောအခါ အဝတ်
အစားလဲပြီးရေချိုးထမင်းစားလိုက်ကာ၊ကလေးနှစ်ယောက်အားတဖက်ခန်းမှကုတင်တွင်သေသေချာချာသိပ်လိုက်ကာ
အိမ်ရှေ့သို့ထွက်လာရာအိမ်ရှေ့တဖက်ခန်းတွင်ရေချိုးနေသောဇော်ဇော်အားတွေ့ရလေသည်။ထို့နောက်လှမ်း၍
‘ဇော်ဇော်’

‘ဗျာ မမသွယ်’
‘မာလာ ကော’

‘မရှိဘူး မမသွယ် သူ့အမေနေမကောင်းလို့ အိမ်ခဏပြန်သွားတယ်’ ဇော်ဇော်ကပြောရင်းက
ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်အားစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။လက်ပြတ်အင်္ကျီဖြူဖြူပါးလေးအောက်မှာလက်သန်းအပြားခန့်သာရှိ၍
အလယ်ခေါင်ရင်ညွှန်ဆီမှဟ၍နေသောတွင်ကြီးမားလှသောနို့ကြီးများကအစ်ထွက်နေသည်မှာတမျိုးလှနေသည်။
ဆက်၍ကြည့်လိုက်ရာထမီအပြာရောင်ဖျော့ဖျော့ကလေးကိုခြေသလုံးဖွေးဖွေးကြီးများပေါ်အောင်ဝတ်ထားပြီး
လက်မှလည်း ကြက်မွေးတချောင်းကိုကိုင်ထားလေသည်။

‘ဘာလုပ်မလို့လဲ မမသွယ်’
‘အော် မမသွယ်အခန်းထဲကဘီဒိုလေးရွှေချင်လိုပါ၊ အဲဒါ’
‘ခဏလေးနော် မမသွယ် ကျွန်တော်ရေချိုးပြီးရင်လာပြီးရွှေပေးပါမယ်’

‘အေး အေး’ ဟုခေါင်းညှိတ်ရင်းဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်အခန်းတွင်းသို့လှည့်၍ဝင်သွားလေရာ၊ ဇော်ဇော်သည်
ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏တောင်ထား၍ကြီးမားသောပေါင်းလုံးကြီးနှင့်ဖင်ကြီးများသိမ်သိမ်တုန်အောင်လှုပ်ရမ်း
သွားသည်ကိုမြင်လိုက်ရသည်။ထို့နောက်ဇော်ဇော်ရေချိုးပြီး၍မျက်နှာသုတ်လိုက်ကာအနီးရှိအင်္ကျီချိတ်မှရုပ်အင်္ကျီကို
ဆွဲယူပြီးဝတ်လိုက်လေသည်။ထို့နောက်ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏အခန်းဘက်သို့ကူးသွားပြီး၊

‘မမသွယ် ကျွန်တော်လာပြီ’
‘လာလာ ဇော်ဇော်’

အခန်းထဲမှခေါ်သံကြားလိုက်ရ၍ဇော်ဇော်ဝင်သွားလေရာ၊ညအိပ်မီးရောင်ပြာလဲလဲအောက်တွင်ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ကို
တွေ့လိုက်ရလေသည်။ ပထမတော့ဇော်ဇော်တယောက်ကြောင်တောင်တောင်ဖြစ်သွားသည်။ စောစောက
သုရေချိုးတုန်းကသူ့သေသေချာချာ မှတ်မိပါသည်။သူ့ကိုယ်တိုင်ငေးမောကြည့်ခဲ့ပါသေးသည်။ အခုစောစောက
ဝတ်ထားသောဘရာစီယာကလေးမရှိတော့၊ဇော်ဇော်ခေါင်းထဲအသိတခုကလျှပ်တပြတ်ဝင်လာသည်။ဇော်ဇော်က
စဉ်းစားနေရင်းမှမျက်စိကိုဝေကြည့်လိုက်သည်။အင်္ကျီဖြူပါးပါးလေးအောက်မှနို့ကြီးနှစ်လုံးမှာဆူဖြိုး၍တင်းတင်း
ရင်းရင်းကြီးထွက်နေပြီးနို့သီးလေးနှစ်ခုမှာအတိုင်းသာပင်တွေ့နေရသည်။တကယ်တော့ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ကိုယ်တိုင်
ဇော်ဇော်အားအကွက်ကျကျစီမံခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

‘ဘာကိုရွှေ့ရမှာလဲ မမသွယ်’

‘လာဇော်ဇော် ဘီဒိုကိုဒီဘက်လှည့်မလိုကွယ် မင်းအဲဒီဘက်ကိုင်၊မမသွယ်ဒီဘက်ကကိုင်ရွှေ့မယ်’
ဇော်ဇော်ကဘီဒိုကိုမရင်းဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်အားငေးကြည့်လိုက်သည်။ငုံ့ထားသောကြောင်အင်္ကျီလည်ဟိုက်နေရာမှမြင်
လိုက်ရသောဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ပွေးပွေးတင်းတင်းနီကြီးနှစ်လုံးမှာဇော်ဇော်ကိုမြူဆွယ်နေပြီး၊ဇော်ဇော်ကမျက်တောင်
မခတ်ငေးကြည့်ရင်းဘီဒိုကိုတဖက်နံရံသို့လှည့်ကပ်လိုက်သည်။ ထိုအခိုက်နောက်ဆုတ်လိုက်ရာမှ
ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ပေါင်လုံးကြီးများနှင့်စားပွဲဇောင်းတို့ဝင်တိုက်မိလေသည်။

‘ဒုန်း’

‘အား ကျွတ် ကျွတ်’ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာပေါင်ကိုလက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ဖိ၍ကုတင်ပေါ်သို့ထိုင်ရင်း ရှုံ့မဲ့သွားလေသည်။
‘ဟာ မမသွယ်ဘာဖြစ်သွားလဲ’

ဇော်ဇော်ကအနားသို့ကပ်လာပြီးဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ခြေသလုံးပွေးပွေးကြီးကိုဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်။

‘အား နာတယ်ဇော်ဇော်ရယ်၊ ဘာများဖြစ်သွားလည်းမသိဘူး’

‘ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး ကျွန်တော်မှာဒဏ်ကြေးဆေးရှိတယ်’

ဇော်ဇော်ကသူ့ပက်အခန်းသို့ပြန်သွားပြီး၊တန်းပေါ်မှဒဏ်ကြေးဆေးပုလင်းကိုယူလာခဲ့သည်။ဆေးရည်ကိုလက်ဝါးထဲ
ထည့်ပြီးဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ထမိစကိုအသာဆွဲ၍မတင်ပေးရာဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်က လက်ဖြင့်ဖိထားလေသည်။

‘ဟာ မမသွယ်ကလဲ၊ကျွန်တော်လိမ်းပေးမယ်၊တော်တော်ကြာအရိုးထိသွားရင်မလွယ်ဘူး’

ဇော်ဇော်ကပြောရင်းထမိကိုအသာမ၍တင်လိုက်လေရာဖြူပွေးသောပေါင်လုံးတစ်တစ်ကြီးကိုမြင်တွေ့လိုက်ရလေ
သည်။ပေါင်လုံးကြီးမှာအလွန်ဖြူဆွတ်၍ကြီးမားလွန်းရကား၊ဇော်ဇော်တယောက်မြင်လိုက်သည်မှာဖြန်းကနဲကြက်သီး
ထသွားလေတော့သည်။ထို့နောက်ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ကိုလှမ်း၍ကြည့်လိုက်ရာမျက်စေ့များမှိတ်လျက်ရှုံ့မဲ့နေသည်။
ဇော်ဇော်အစကတည်းကအသင်အတင်နားလည်ပြီးပြီမို့ဘာမျှထွေထွေထူးထူးမပြောတော့ဘဲလက်ထဲတွင်ဆေးရည်ကို
လောင်းထည့်၍ပေါင်လုံးကြီးများအားပွတ်ပေးလိုက်သည်။ထိုနောက်ဆက်လက်၍ဆေးထပ်ထည့်လိုက်ပြီးပေါင်ကြီးကို
ဆုပ်၍ပေးလိုက်ရာဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာတွန့်ကနဲဖြစ်သွားပြီး၊ဇော်ဇော်ပုခုန်းအားလှမ်း၍ဆုပ်လိုက်လေသည်။

‘အား နာတယ်ဇော်ဇော်ရယ် အရိုးများကျိုးသွားလားမသိဘူး’

‘ဟာ

မမသွယ်ကလဲကြံ့ကြံ့ဖန်ဖန်ဘယ်ကကျိုးရမှာလဲ၊အသားနမ့်လိုနာတာပါ’ပြောရင်းမှပေါင်သားထွေးထွေးကြီးအား
လက်ဖြင့်ခပ်ဖွဖွလေးပွတ်ပေးလိုက်သည်။

အခန်းထဲကကုတင်ပေါ်ဝယ်မြင်ကွင်းကသိပ်ပြီးကဗျာဆန်နေသည်။မီးရောင်ပြာလဲလဲအောက်တွင်ပက်လက်လှဲ
နေသောဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏သဏ္ဍန်မှာခံစားမှုရသမြောက်နေသည်။ဇော်ဇော်သည်ပေါင်လုံးကြီးများအားအသာကလေး
ပွတ်ပေးနေရာမှအပေါ်သို့နဲနဲတိုးကြည့်လိုက်သည်။ဘာသံမျှမကြားရ၊လှုပ်ရှားမှုမရှိသောဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏အင်္ကျီ
ကြယ်သီးနှိပ်စိများကပြုတ်ထွက်နေသည်မို့နီပွေးပွေးကြီးနှစ်လုံးမှာအတိုင်းသားပေါ်နေသည်။ဇော်ဇော်မစဉ်းစားတော့
ပါ၊ချက်ချင်းပင်ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ကိုယ်လုံးပေါ်သို့လှဲချလိုက်သည်။တပြိုင်နက်မှာပင်ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏နှုတ်ခမ်းတွဲ
တွဲစိုစိုကြီးကိုစုပ်ယူလိုက်ပြီးပေါင်လုံးကြီးနှစ်ခုကြားရှိမိုးပေါင်းနေသောစောက်ဖုတ်ကြီးပေါ်သို့လက်ရောက်သွားသည်။

‘အို ဇော်ဇော်ဘာလုပ်တာလဲကွယ် ကွယ်လွတ်’

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ကရုန်းကန်ရင်းပြောလိုက်သည်။ သို့သော်ဇော်ဇော်ကလက်ဦးသွားပေပြီး၊ ပထမတော့ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ရုန်းကြည်ပါသေးသည်နောက်တော့တဖြေးဖြေးညိမ်သွားသည်။ ဇော်ဇော်ကလျင်မြန်စွာဖြင့် ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ နှုတ်ခမ်းကိုစုပ်ပေးရင်တစ်လစ်ကလေးထွက်နေသောသူမ၏လျှာကလေးအားအသာဖမ်းကိုက်လိုက်သည်။

‘အင်း ဟင်’ ညည်းသံကလေးထွက်လာသည်။

တဖြေးဖြေးဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏မျက်နှာမှာမော့လာပြီး၊ ဇော်ဇော်အားအတင်းဆွဲဖက်ပါလေတော့သည်။ ဇော်ဇော်ကလည်းလက်တဖက်ဖြင့် ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏စောက်မွှေးကလေးများကိုဆွဲကိုင်ပေးနေရာမှမိုပေါင်းနေသော စောက်ဖုတ်ကြီးအားအသာအယာပွတ်ပေးလိုက်လေသည်။ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာအောက်မှနေ၍လူးလွန်လျက်ရှိနေရာ၊ ဇော်ဇော်မှာအကျေနပ်ကြီးကျေနပ်လျက်ရှိနေလေသည်။

‘လွတ်ပါဇော်ဇော် လွတ်ပါ’

‘မမသွယ်ရယ် ဇော်ဇော်ချစ်လိုပါ’

ဇော်ဇော်ကပြောပြောဆိုဆိုပင်ကိုမ၍အတိုင်းသာပေါ်နေသောနို့ကြီးနှစ်လုံးအား၊ အားပါးတရနမ်း လိုက်ရာ၊ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာတွန့်ကနဲဖြစ်သွားလေသည်။ ထိုနောက်နို့သီးကလေးများအားတခုစီစုတ်ယူလိုက်ပြီးလျှာကလေးဖြင့်ထိုးပေးလိုက်ရာ၊ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာပြောမပြောတတ်နိုင်လောက်အောင်ပင်ခံစားနေရလေသည်။ ဇော်ဇော်၏လက်တဖက်မှာလည်းဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏စောက်ဖုတ်ကြီးအားပွတ်ပေးနေရာမှလက်ခလယ်ဖြင့်စောက်ဖုတ်ကြီး၏နှုတ်ခမ်းသားတလျှောက်ဆွဲ၍ပွတ်ပေးလိုက်ပြီး၊ ပြုအာနေသောစောက်ဖုတ်ကြီးအတွင်းမှထောင်ထနေသောစောက်စိရဲရဲကြီးကိုလည်းလက်ကလေးဖြင့်အသာပွတ်ပေးနေပြန်ရာဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာဇော်ဇော်အားတအားဆွဲဖက်ထားမိလေသည်။ ဇော်ဇော်မှာအပေါ်မှပတ်ထားရင်းဟိုလုပ်ဒီလုပ်၊ လုပ်နေသည်မို့လျှော့ရဲရဲစည်းထားသောလုံချည်မှာကျွတ်ထွက်လျက်ရှိနေရာ၊ ဇော်ဇော်၏လီးတန်မှာဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ဗိုက်ကြီးအားထောက်မိလေသည်။

ဇော်ဇော်မှာမထူးတော့ပြီမို့သူ၏လုံချည်ကိုခြေထောက်ဖြင့်ဆွဲ၍ချွတ်ချလိုက်ပြီး၊ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ကျွတ်လုလုဖြစ်နေသောထမီကိုပါချွတ်ပေးလိုက်ရာ၊ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ကြီးမားသောပေါင်လုံးကြီးနှင့်ဇော်ဇော်၏လီးကြီးမှာထောက်မိသွားလေသည်။

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာရင်ထဲကအေးကနဲဖြစ်သွားပြီး၊ အသားများတဆတ်ဆတ်တုန်လာသည်။

ဇော်ဇော်အားမလွတ်တန်းဖက်ရင်းမျက်စိများကလည်းမှေးမှိတ်ထားသည်မို့ဇော်ဇော်ကထိုင်ရာမှထသူမ၏အင်္ကျီကိုချွတ်ပေးလိုက်လေရာ၊ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏တကိုယ်လုံးကိုယ်လုံးတီးကြီးဖြစ်သွားပြီး၊ မဲနက်သောအမွှေးများဖုံးအုပ်နေသည်။ စောက်ဖုတ်ကြီးမှာအရည်များစိုရွဲ၍ပြုအာလျှက်ရှိနေတော့သည်။ ဇော်ဇော်လည်းတုန်တုန်ရင်ရင်ဖြင့်ထိုင်ချလိုက်ပြီး၊ သူ၏အစွမ်းကုန်ထောင်မတ်နေသောလီးကြီးအားဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ဗိုက်သားဖွေးဖွေးကြီးပေါ်သို့တင်ပေးလိုက်သည်။

‘အား ဇော်ဇော်ရယ်’

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ကသူမ၏လက်တဖက်ဖြင့်ဇော်ဇော်၏လီးကြီးအားဆုပ်၍ကိုင်လေသည်။ ထိုနောက်သူမ၏ပေါင်ကြီးနှစ်လုံးကိုဖြုတ်ပေး၍ဒူးဂေါင်းအားမြှောက်တင်ပေးလိုက်ရာ၊ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏စောက်ဖုတ်ကြီးမှာပြုအာနေလေသည်။ ဇော်ဇော်မှာအပေါ်မှခွ၍ဖက်ထားပြီးဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ကသူမ၏လီးကြီးအားဆုပ်ကိုင်၍တဖြည်းဖြည်းဗိုက်သားပေါ်မှစောက်ဖုတ်အကွဲကြောင်းတလျှောက်ပွတ်၍ဆွဲယူသွားရာ၊ ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ပြူးထွက်နေသောစောက်စိနှင့်ဇော်ဇော်၏ဒစ်ထိပ်ဖူးကြီးမှာပွတ်မိ၍သွားလေသည်။

‘အား ဇော်ဇော်ရယ် မလုပ်ပါနဲ့ကွယ် မမသွယ်မနေတတ်ဘူး’

ဇော်ဇော်ကဘာမျှမပြောဘဲဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ပေါင်တန်ကြီးနှစ်ခုအကြားတွင်ဝင်၍ဒူးထောက်လိုက်သည်။
ပြီးမှဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ခြေသလုံးတုတ်တုတ်ကြီးနှစ်ခုအားမပြီးပုခုံးပေါ်သို့ထမ်း၍တင်လိုက်ရာဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏
ပေါင်ကြားထဲမှစောက်ဖုတ်ကြီးမှာပြူး၍ထွက်လာလေသည်။ဇော်ဇော်မှာလီးကြီးအားမသွင်းသေးဘဲ၊အရည်များဖြင့်စိုစိစိ
ဖြစ်နေသောစောက်ဖုတ်အဝသို့တေ့ရုံသာတေ့ပေးလိုက်ရာဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ကအားမလိုအားမရဖြင့်ဇော်ဇော်လီးကြီး
အားဆုပ်ကိုင်၍တည်ပေးလိုက်လေသည်။ထိုအခါဇော်ဇော်ကဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ပုခုံးနှစ်ဖက်ကိုတင်းကြပ်စွာဆုပ်ကိုင်
ရင်းသူ၏ကိုယ်လုံးကိုဖိကပ်၍လိုးထည့်လိုက်လေရာဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာဇော်ဇော်အားတင်းကြပ်စွာဖက်လိုက်မိလေ
သည်။ဇော်ဇော်၏လီးမှာသိပ်၍မကြီးလှသော်လည်းရှည်လွန်းသဖြင့်ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာအတော်ပင် နာကျင်စွာခံစား
လိုက်ရလေသည်။

‘အား ကျွတ်ကျွတ် ဇော်ဇော်ရယ်’

ဇော်ဇော်ကလီးကြီးအားဆွဲထုတ်လိုက်ပြီးတဖန်ပြန်၍ထိုးထည်းလိုက်ပြန်သည်။

‘ပြုတ်’

‘အား ဇော်ဇော်ရယ်’

ဇော်ဇော်ကတချက်ချင်းထိထိမိမိလေးလိုးပေးလိုက်ရာဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာပေါင်ကြီးကိုထောင်၍ မြောက်ပေးထား
ရသဖြင့်လီးကြီးမှာစောက်ခေါင်းအတွင်းသို့အဆုံးထိမြုပ်၍ဝင်သွားလေသည်။

ဇော်ဇော်ကျင်လည်စွာဖြင့်တချက်ချင်းစိတ်တိုင်းကျလိုးပေးနေလေရာဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာတအင်းအင်းညည်းညူလျက်
ကော့ပုံ၍နေလေသည်။ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်သည်ဇော်ဇော်၏လည်ပင်းအားလက်နှစ်ဖက်ဖြင့်သိုင်း၍ဖက်ထားရာ
သူမ၏နို့ဖွေးဖွေးကြီးနှစ်လုံးအားဇော်ဇော်ကကိုက်ငုံထားရင်းမှအောက်ဖက်ကလည်းအချက်ချင်းအသာအယာလိုးပေး
နေလေရာဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာမကြုံစဘူးထူးကဲသောကာမအရသာကိုခံစားနေရလေသည်။ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာသူမ၏
ပေါင်ကြီးနှစ်ခုအားပို၍ပေးလိုက်ရာဇော်ဇော်ကခပ်ကြမ်းကြမ်းလေးလိုးပေးလိုက်တိုင်းတပြုတ်ပြုတ်နှင့်အသံများက
အစီအရီထွက်ပေါ်နေလေတော့သည်။ထို့နောက်ရုတ်တရက်ဇော်ဇော်ကသူ၏လီးကြီးအားဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏
စောက်ဖုတ်အတွင်းမှဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး။

‘မမသွယ်’

‘ဘာလဲဟင်’

‘ဒီတခါမမသွယ်နဲ့ကျနော်နောက်တမျိုးလုပ်ကြရအောင်’

‘အိုကွယ် ဇော်ဇော်ကလည်း’

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ကရှက်သလိုလိုအမူအရာဖြင့်ခေါင်းငုံ့ထားလေရာဇော်ဇော်ကသူမ၏လက်မောင်းများအားဆုတ်
ကိုင်၍သူ့ကိုယ်ပေါ်သို့ဆွဲတင်ပေးလိုက်လေသည်။ထိုအခါဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာအပေါ်မှတက်၍ထိုင်လျက်သားဖြစ်သွား
ပြီးလက်နှစ်ဖက်ကိုဇော်ဇော်၏ခေါင်းနားတွင်ကပ်၍ထောက်ချလိုက်လေရာဇော်ဇော်ကသူမနှုတ်ခမ်းအားစုပ်ယူလိုက်
လေသည်။ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာအပေါ်မှနေ၍လေးဘက်ထောက်လျက်ပေါင်လုံးဖြူဖြူတစ်တစ်ကြီးနှစ်ခုအားကား၍
ဖြုတ်ထားလေရာဖြူဖွေးသောပင်ကြီးမှာမြောက်ကြွလျက်နောက်သို့ကော့နေလေသည်။ထို့နောက်ဇော်ဇော်ကဒေါ်မြင့်မြင့်
သွယ်၏ဆူဖြိုးလှသောနို့ကြီးနှစ်လုံးအားစုပ်ငုံလိုက်လေရာ၊

‘အင်း ဟင်း အား ဇော်ဇော်ရယ်’

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာရိုးတိုးရွတ်ဖြစ်လာပြီး၊ပေါင်လုံးကြီးများအားထပ်၍ဖြုတ်ပြီး၊သူမ၏လက်တဖက်ဖြင့်
ဇော်ဇော်၏လီးကြီးအားဆုပ်ကိုင်၍သူမ၏စောက်ပုတ်အဝနှင့်ထိပေးလိုက်ရာ၊ဇော်ဇော်၏ဒစ်ထပ်ကြီးမှာစွပ်ကနဲ
မြုပ်ဝင်သွားလေသည်။

‘အား နာတယ် ကျွတ်ကျွတ်’

ဇော်ဇော်ကဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ဖင်ကြီးနှစ်ခုအားလက်ဖြင့်ဆုပ်ဖက်လိုက်ပြီးအသာကလေးမပေးလိုက်ရာ၊
ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ကလည်းအလိုက်သင့်ကလေးကြွပေးလိုက်ပြီး၊သူမ၏ဖင်ကြီးကိုဖြုတ်ဖိချလိုက်ရာ၊

‘ပြွတ် ပြွတ်’

‘အားနာတယ် ဇော်ဇော်ရယ် မမသွယ်နာတယ်’

‘ခဏပါမမသွယ်ရာ၊ တော်တော်ကြာမနာတော့ပါဘူး’ ဟုပြောရင်းအောက်မှနေ၍အလိုက်သင့်ကလေး ကော့
ပေးလိုက်ရာဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ကလည်းအသပေါ်မှတဖြည်းဖြည်းချင်းဆောင်ပေးလေတော့သည်။ဤသို့အသာအယာ
ဆောင်ပေးရင်းမှဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏စောက်ပုတ်ကြီးမှာစောက်ရည်များစိုရွဲ၍လာလေရာ၊လီးကြီးမှာစောစောကကဲ့သို့
မဟုတ်တော့ဘဲ၊ရှောရှောရှူရှူပင်ဝင်၍သွားလေတော့သည်။ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာလည်းဖင်ကြီးအားကော့၍ကော့၍
ဆောင်ပေးနေလေရာ။

‘အား ကောင်းလိုက်တာမမသွယ်ရယ်’

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာအပေါ်မှနေကာဖင်ကြီးတခုလုံးကိုလှုပ်ရမ်း၍အစွမ်းကုန်မွှေးပေးနေပြီး၊တချက်တချက်တွင်သူမ
၏နှုတ်ခမ်းချင်းဖိကိုက်၍အားရပါးရဖိဆောင်လိုက်ရာဇော်ဇော်လဉာနှင့်ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏ဖင်ကြီးတို့ရိုက်ခတ်သံမှာ
တဖတ်ဖတ်ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာအပေါ်မှနေ၍စကော့ဝိုင်းမွှေးသကဲ့သို့ဖင်ကြီးကိုလှုပ်ရမ်း၍
မွှေးပေးနေပြန်ရာဇော်ဇော်၏လီးထိပ်ကြီးမှာဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်၏စောက်ပုတ်ကြီးအတွင်းတွင်းအစွမ်းကုန်ထိုးနှက်
နေလေသည်။

‘အား အင်း အင်း အား ဇော်ဇော်ရယ် မမသွယ်မနေနိုင်တော့ဘူး ထွက်တော့မယ် အာလာ လား ထွက်ကုန်ပြီ၊
အိုကျွတ်ကျွတ် အင်း ဟင်း’

ပြောပြောဆိုဆိုဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာအသားကုန်ဆောင်ပေးနေလေတော့သည်။

‘မမသွယ် ကျနော်လည်းပြီးတော့မယ်၊ဆက်ပြီးတော့ဆောင်လိုက်ပါ မမသွယ်ရယ်’

ဇော်ဇော်ကအောက်မှနေ၍ကော့ပေးလိုက်ပြီး၊ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်ကလည်းအပေါ်မှဖင်ကြီးများအားကြွ၍ခပ်ပြင်းပြင်း
ကလေးမနားတမ်းဆောင်ပေးလိုက်လေရာ၊ဇော်ဇော်၏လီးကြီးထဲမှသုတ်ရည်များနွေးကနဲထွက်သွားပြီး၊

ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာဇော်ဇော်အားပို၍တင်းကြပ်စွာတအားပင်ဖက်တွယ်၍ထားလိုက်လေသည်။ထိုသို့နှစ်ယောက်
သားဖက်ထားကြရာ၊ခေတ္တမျှကြာသောအခါ၊ဒေါ်မြင့်မြင့်သွယ်မှာမွေ့ယာပေါ်သို့ဆင်းလိုက်ပြီးပက်လက်လှန်၍လှဲချ
လိုက်လေသည်။